

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

čeština

تشيكی

رِسَالَتَانِ مُوجَزَتَانِ فِي الزَّكَاةِ وَالصَّيَامِ

Dvě krátká pojednání o almužně (zakátu) a půstu

Ctihodný šejch
'Abdul-'Azíz Ibn 'Abdulláh Ibn Báz
Ať je k němu Bůh milosrdný

ح) جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٨ هـ

بن باز ، عبدالعزيز
رسالتان موجزتان في الزكاة والصيام - تشيكي. / بن باز ،
عبدالعزیز ؛ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات - ط١. -
الرياض ، ١٤٤٨ هـ
٢٨ ص ؛ ..سم

رقم الإيداع: ١٤٤٨/٤١٤٧
ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٥١٧-٤٧٨-٧

رِسَالَتَانِ مُوجَزَتَانِ فِي الزَّكَاةِ وَالصِّيَامِ

Dvě krátká pojednání o almužně (zakátu) a půstu

سَمَاحَةُ الشَّيْخِ

عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَازٍ

رَحِمَهُ اللَّهُ

Ctihodný šejch
'Abdul-'Azíz Ibn 'Abdulláh Ibn Báz
Ať je k němu Bůh milosrdný

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Dvě krátká pojednání o almužně (zakátu) a půstu

Ctihodný šejch

‘Abdul-‘Azíz Ibn ‘Abdulláh Ibn Báz

At’ je k němu Bůh milosrdný

První pojednání o důležitých studiích o almužně

Ve jménu Boha Milosrdného, Slitovného

Chvála jedinému Bohu a požehnání a mír s tím,
po němž již žádný prorok nepřijde, a s jeho rodem
a druhy.

To, co vedlo k napsání tohoto pojednání, je rada
a připomenutí povinnosti almužny (zakát), kterou
mnoho muslimů zlehčuje a nedávají ji správně tak,
jak mají, navzdory její velké důležitosti a přestože
je jedním z pěti pilířů islámu, bez kterého nemůže
jeho stavba stát, protože Prorok (ať mu Bůh žehná
a dá mír) řekl:

«بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ،
وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ، وَحَجِّ الْبَيْتِ».

„Islám je postaven na pěti: vyznání, že není boha
kromě Boha a Muhammad je Posel Boží, dodržování
modlitby, dávání almužny, půstu v měsíci

ramadánu a pouti ke Ka'abě." Na jeho správnosti je shoda.

Povinnost almužny pro muslimy je jednou z nejzjevnějších ctností islámu a jeho péče o záležitosti jeho stoupenců, a to pro její velký přínos a velkou potřebu chudých muslimů.

K jejímu přínosu patří posílení pout náklonnosti mezi bohatými a chudými, protože pro člověka je přirozené mít rád toho, kdo se k němu dobře chová.

A patří k němu očištění duše a její vzdálení od vlastnosti lakomství. Na tento význam také ukazuje Vznešený Korán ve slovech Všemohoucího:

﴿حُذِّ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةٌ تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا...﴾

{Ber ze jmění jejich almužnu, kterou je očišť'uješ a ospravedlňuješ!} [Pokání: 103].

A patří sem přivyknutí muslima vlastnostem štědrosti a laskavosti vůči potřebným.

A patří sem získání požehnání, náhrady a přidání od Boha, jak pravil Všemohoucí:

﴿...وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾

{A cokoliv rozdáte jako almužnu, On vám to vynahradí a On nejlepší je ze všech uštěďřujících} [Saba': 39]. A jak řekl Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) ve správném hadíthu: Pravil Bůh:

«يَا ابْنَ آدَمَ أَنْفِقْ نُنْفِقْ عَلَيْكَ...».

„Synu Adama, dávej a My ti dáme...” A kromě

těchto mnoho dalších prospěšných věcí.

A velký trest hrozí tomu, kdo s almužnou lakotí nebo ji nedává tak, jak má. Pravit Všemohoucí Bůh:

﴿وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتَكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنْزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾﴾

{A těm, kdož shromažďují zlato a stříbro a nevynakládají je na cestě Boží, těm oznam zvěst radostnou o trestu bolestném 34

v den, kdy tyto kovy budou rozpáleny v ohni pekelném a budou jimi vypálena znamení na čela, boky i záda jejich a bude zvoláno: „Toto je to, co jste hromadili, okuste nyní toho, co jste tak hromadili!} [Pokání: 34-35]. Každý majetek, ze kterého se nedává povinná almužna (zakát), je považován za poklad, za který bude člověk trestán v soudný den, jak to dokazuje správný hadíth, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«مَا مِنْ صَاحِبِ ذَهَبٍ وَلَا فِضَّةٍ لَا يُؤَدِّي حَقَّهَا إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ صُفِّحَتْ لَهُ صَفَائِحٌ مِنْ نَارٍ فَأُحْمِيَ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَيُكْوَىٰ بِهَا جَنْبُهُ وَجَبِينُهُ وَظُهُرُهُ، كُلَّمَا بَرَدَتْ أُعِيدَتْ لَهُ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ حَتَّىٰ يُفْضَىٰ بَيْنَ الْعِبَادِ فَيَرَىٰ سَبِيلَهُ: إِمَّا إِلَى الْجَنَّةِ، وَإِمَّا إِلَى النَّارِ».

„Není nikoho, kdo by měl zlato nebo stříbro a nedával z něj jeho povinnost, aniž by se v soudný

den proměnilo na pláty z ohně (kovu), které se rozpálí v pekelném ohni, a bude jimi pálen jeho bok, čelo a záda a kdykoliv vystydnou, budou pro něj znovu rozpáleny v soudný den, který trvá padesát tisíc let, dokud nebude rozsouzeno mezi lidmi a neuvidí svoji cestu buď do ráje nebo do ohně.

Poté Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) vzpomenuť člověka, který má velbloudy, krávy a ovce a nedává z nich povinnou almužnu, a řekl, že jimi bude trestán v soudný den.

A bylo správně zaznamenáno, že Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«مَنْ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَلَمْ يُؤَدِّ زَكَّاتَهُ مِثْلَ لَهُ شَجَاعًا أَفْرَعَ لَهُ زَيْبَتَانِ يُطَوَّقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، ثُمَّ يَأْخُذُ بِلَهْزِمَتَيْهِ (يَعْنِي شِدْقَيْهِ)، ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا مَالِكَ، أَنَا كُزْرُكُ، ثُمَّ تَلَا النَّبِيُّ ﷺ قَوْلَهُ تَعَالَى: ﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا ءَاتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ...﴾»

„Tomu, komu Bůh dal majetek a on z něj nedává almužnu, se zjeví(jeho majetek) jako holohlavý had s dvěma černými tečkami nad očima, který ho v soudný den obtočí a pak ho kousne do koutků úst a řekne: Já jsem tvůj majetek, já jsem tvůj poklad.“ A poté Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) zarecitoval slova Všemohoucího: {Necht' ti, kdož lakotí s tím, co jim Bůh uštědřil z laskavosti Své, se nedomnívají, že je to pro ně lepší; naopak, je to pro ně horší. A budou

mít okolo šíjí v den zmrtvýchvstání to, s čím lakotili.} [Rod 'Imránův: 180].

Povinná almužna (zakát) je povinná ze čtyř druhů majetku: z toho, co vyrůstá ze země, jako jsou zrna a plody, z volně se pasoucího dobytka, ze zlata a stříbra a z věcí, se kterými se obchoduje.

A každý tento druh má svoji minimální určenou částku (nisáb), od které je povinné z něj dávat almužnu. Tato minimální částka u zrn a plodin je pět awsuq; jeden wasaq je šedesát sá'a Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír) datlí, rozinek, pšenice, rýže, ječmene a jim podobných. Tzn. je to tři sta Prorokových sá'a, a jedna sá'a jsou čtyři plné hrsti normálního muže.

A je povinné z nich dát almužnu deset procent, pokud byly jejich stromy zavlažovány přirozeně, např. deštěm, řeknou pramenem atd.

Pokud ale byly zavlažovány uměle, pomocí člověka nebo stroji atd., je povinné z nich zaplatit jako povinnou almužnu jen pět procent, jak je uvedeno ve správném hadíthu od Posla Božího (ať mu Bůh žehná a dá mír).

Co se týče minimální hodnoty u volně se pasoucích velbloudů, krav a ovcí, je to podrobně vysáno ve správných hadíthech a kdo má zájem se to dozvědět, může se na to zeptat učenců. A kdyby naším záměrem nebylo napsat zkrácené pojednání, zmínili bychom to.

A co se týče minimální hodnoty ze stříbra, je to

stočtyřicet mithqálů, což je padesát šest saudskoarabských rijálů.

A minimální hodnota zlata je dvacet mithqálů, což je v saúdských librách jedenáct liber a tři sedminy libry. A na gramy to je devadesát dva gramy. A je povinné dávat z obou (nebo jednoho nich) dvě a půl procenta pro toho, kdo má tuto minimální hodnotu nebo více a má to po celý rok.

Zisk náleží svému základu a nepotřebuje celý nový rok, stejně jako nově narozený dobytek náleží ke svému původu a nepotřebuje celý nový rok, pokud tento základ dosahuje své minimální hodnoty.

Pod zlato a stříbro patří všechny peníze, i papírové, které dnes lidé používají, ať už se nazývají dirham, dínár, dolar nebo jiným jménem. Pokud jejich částka dosáhla minimální hodnoty zlata nebo stříbra a člověk je vlastní po celý rok, je povinné z nich platit almužnu.

A k penězům patří také zlaté nebo stříbrné ozdoby žen, pokud dosáhnou minimální hodnoty a vlastní je po celý rok, a tak se z nich podle správnějšího názoru učenců musí dávat almužna, a to i když jsou určeny k používání nebo půjčování, na základě obecných slov Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír):¹

¹ Podle většiny učenců se ze zlatých a stříbrných ozdob nemusí dávat almužna, pokud slouží ke zdobení.

«مَا مِنْ صَاحِبٍ ذَهَبٍ أَوْ فِضَّةٍ لَا يُؤَدِّي زَكَّاتَهَا إِلَّا إِذَا كَانَ الْقِيَامَةُ
صُفِّحَتْ لَهُ يَوْمَ صَفَائِحَ مِنْ نَارٍ».

„Není nikoho, kdo by měl zlato nebo stříbro a nedával z něj jeho povinnost, aniž by se v soudný den proměnilo na pláty z ohně (kovu).“ Až do konce výše uvedeného hadíthu.

A kvůli tomu, co bylo správně zaznamenáno, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) viděl na ruce jedné ženy dva zlaté náramky a řekl:

«أَتُعْطِينَ زَكَاةَ هَذَا؟»، قَالَتْ: لَا، قَالَ: «أَيَسُرُّكَ أَنْ يُسَوِّرَكَ اللَّهُ بِهِمَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ سَوَارِينَ مِنْ نَارٍ؟»، فَأَلْفَتْهُمَا، وَقَالَتْ: «هُمَا لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ».

„Dáváš z nich almužnu (zakát)?“ A ona řekla: „Ne.“ A tak jí řekl: „Těšilo by tě, kdyby ti Bůh dal místo nich v soudný den náramky z ohně?“ A ona je sundala a řekla: „Jsou pro Boha a Jeho Posla.“ Zaznamenal ho Abú Dáwúd a An-Nasá'í s dobrým (hasan) řetězcem.

A bylo zaznamenáno, že Um Salama (ať je s ní Bůh spokojen) nosila zlaté ozdoby a řekla: „Posle Boží, je to poklad?“ A on řekl:

«مَا بَلَغَ أَنْ يُزَكِّيَ فَرْجِي فَلَيْسَ بِكُنْزٍ».

„To, co dosáhne hodnoty almužny a dá se z něj almužna, není poklad.“ A další hadíthy stejného významu.

Co se týče věcí určených k obchodování, což je

zboží určené k prodeji, to se na konci roku ohodnotí a zaplatí se z něj dvě a půl procenta, ať už je jeho hodnota stejná jako jeho cena nebo méně nebo více, na základě hadíthu, kdy Samura vyprávěl:

«كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَأْمُرُنَا أَنْ نُخْرِجَ الصَّدَقَةَ مِنَ الَّذِي نَعِدُّهُ لِلْبَيْعِ».

„Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) nám nařizoval, abychom dávali almužnu z toho, co máme určené na prodej.“ Zaznamenal ho Abú Dáwúd.

A patří pod to také pozemky určené k prodeji, budovy, auta, stroje na zavlažování a všechny další druhy zboží určeného k prodeji.

Co se týká budov určených k pronájmu, ne k prodeji, je povinné dávat almužnu z peněz z nájmu, pokud je člověk má rok, ale z nich samotných se almužna dávat nemusí, protože nejsou určené k prodeji. A stejně tak osobní auta a auta k pronájmu, nedává se z nich almužna, pokud nejsou určena k prodeji a pokud si je člověk koupil, aby je používal.

A pokud člověk, který pronajímá auto získá z tohoto pronájmu nebo něčeho jiného peníze a tyto peníze dosáhnou minimální hodnoty (nisáb) a má je po celý rok, musí z nich dát almužnu, ať už má tyto peníze schované pro sebe nebo na manželství nebo nákup pozemků nebo aby jimi zaplatil dluh nebo pro něco jiného, na základě všeobecných islámských důkazů, které toto zahrnují a nařizují

povinnost almužny z těchto věcí.

A podle správnějšího názoru z názorů učenců dluh nebrání povinnosti almužny, na základě výše uvedeného.

A stejně tak majetky siroteků a zbavených rozumu - podle většiny učenců je povinné dávat z nich almužnu, pokud dosáhnou minimální hodnoty a jsou ve vlastnictví rok. A je povinné pro jejich zástupce, aby dali almužnu s úmyslem, že to je za ně, když uplyne rok. A to na základě všeobecných důkazů, jako jsou slova Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír) v hadíthu Mu'ádze (ať je s ním Bůh spokojen), když ho vyslal do Jemenu:

«إِنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً فِي أَمْوَالِهِمْ تُوْخَذُ مِنْ أَغْنِيَائِهِمْ وَتُرَدُّ فِي فُقَرَائِهِمْ».

„Věru, že Bůh jim nařídil almužnu v jejich majetcích, která se vybírá od jejich bohatých a vrací se jejich chudým.“

Povinná almužna (zakát) je Boží právo a není povolené upřednostňování těch, kteří na ni nemají právo, a ani díky ní člověk nesmí získat nějaký prospěch nebo zabránit nějaké špatnosti a ani jí chránit svůj majetek nebo splácet svůj závazek. Naopak muslim musí dávat almužnu těm, kteří na ni mají nárok, protože patří mezi ty, kterým se almužna dává, a nesmí v tom být jiný záměr a musí ji dávat dobrovolně s upřímným úmyslem, že ji

dává pouze pro Boha, aby naplnil povinnost almužny a zasloužil si odměnu, do které patří i to, že mu to Bůh vynahradí.

Bůh jasně vysvětlil ve Své vznešené knize druhý lidí, kteří mají nárok na almužnu (zakát). Pravidl Všemohoucí:

﴿إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغُرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾

{Almužny jsou pouze pro chudé a nuzné, pro ty, kdož je vybírají, pro ty, jichž srdce se sjednotila, pro otroky a zadlužené, pro boj na cestě Boží a pro toho, kdož po ní kráčí podle ustanovení Božího, a Bůh je vševědoucí, moudrý.} [Pokání: 60].

A na konci tohoto verše jsou zmíněna dvě velkolepá Boží jména jako Boží upozornění pro lidi, že Bůh je Znalý všech stavů lidí: toho, kdo má právo na almužnu a kdo ne. A je Moudrý ve Svém nařízení a určení, a tak dává věci jen tam, kam patří, i když některým lidem zůstávají některá tajemství Boží moudrosti skryta, a proto mají Jeho služebníci být spokojeni s Jeho nařízením a odevzdání Jeho určení a moudrosti.

A prosíme Boha, aby nám a všem muslimům dal porozumět Svému náboženství, a dal nám upřímnost v jeho dodržování, předbíhání se v tom, co má Bůh rád, a aby nás zbavil příčin Svého hněvu,

vždyť On je Slyšící a Blízký!

A ať Bůh žehná a dá mír Svému služebníkově a poslu Muhammadovi, jeho rodu a jeho druhům.

Generální ředitel oddělení pro vědecký výzkum,
fatwy, výzvu a vedení,

Jeho Eminence šejch ‘Abdul-‘Azíz Ibn ‘Abdulláh
Ibn Báz.

Druhé pojednání

O zásluze a odměně půstu a modlitby v ramadánu s vysvětlením důležitých pravidel, která mohou být některým lidem skryta

Ve jménu Boha Milosrdného, Slitovného

Od 'Abdul'Azíze Ibn 'Abdulláha Ibn Báze pro každého muslima, ať Bůh uvede na cestu lidí víry mne i je a dá mně i jim porozumění sunně a Koránu, amen!

Boží mír s vámi a Jeho milosrdenství a požehnání

Tato krátká rada se týká zásluhy a odměny půstu a modlitby v ramadánu a odměny za spěchání s dobrými skutky v něm s vysvětlením důležitých pravidel, která mohou být některým lidem skryta.

Bylo zaznamenáno, že Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) dával svým druhům radostnou zvěst o příchodu ramadánu a oznamoval jim, že v tomto měsíci se otevírají brány milosti a brány ráje a zavírají se brány pekla a spoutají se satani. A řekl:

«إِذَا كَانَتْ أَوَّلُ لَيْلَةٍ مِنْ رَمَضَانَ فَتُحْتَأَبْوَابُ الْجَنَّةِ فَلَمْ يُغْلَقْ مِنْهَا بَابٌ، وَغُلِّقَتْ أَبْوَابُ جَهَنَّمَ فَلَمْ يُفْتَحْ مِنْهَا بَابٌ، وَصُفِّدَتِ الشَّيَاطِينُ، وَيُنَادِي مُنَادٍ: يَا بَاغِيَ الْخَيْرِ أَقْبِلْ، وَيَا بَاغِيَ الشَّرِّ أَقْصِرْ، وَلِلَّهِ عُتَقَاءُ مِنَ النَّارِ، وَذَلِكَ كُلُّ لَيْلَةٍ».

„Když je první noc ramadánu, otevrou se brány

ráje a žádná z nich se neuzavře a uzavřou se brány pekla a žádná z nich se neotevře, satani budou svázáni a vyvolavač bude volat: „Ty, kdo si přeješ dobro, přijď a ty, kdo si přeješ zlo, zadrž (a vrať se k Bohu).“ A Bůh každou noc osvobozuje lidi z ohně.”

A Prorok (mír s ním) řekl:

«جَاءَكُمْ شَهْرُ رَمَضَانَ شَهْرُ بَرَكَهٍ، يَغْشَاكُمْ اللَّهُ فِيهِ: فَيَنْزِلُ الرَّحْمَةُ، وَيَحْطُ الْخَطَايَا، وَيَسْتَجِيبُ الدُّعَاءَ، يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَى تَنَافُسِكُمْ فِيهِ فَيَبَاهِي بَكُمْ مَلَائِكَتَهُ؛ فَأَرَوْا اللَّهَ مِنْ أَنْفُسِكُمْ خَيْرًا؛ فَإِنَّ الشَّقِيَّ مَنْ حُرِمَ فِيهِ رَحْمَةُ اللَّهِ».

„Přišel k vám měsíc ramadán, měsíc požehnání, ve kterém vás Bůh přikryje (milosrdenstvím): sešle milost, odpustí hříchy, vyplní prosby a Bůh se bude dívat na vaše soutěžení a bude se vámi chlubit před svými anděly, a tak ukažte Bohu dobro ve vás, a věru, že bude nešťastný ten, jenž v něm bude připraven o Boží milosrdenství.”

A Prorok (požehnání a mír s ním) řekl:

«مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ».

„Tomu, kdo se postil ramadán s vírou a nadějí, že mu to bude započítáno, budou odpuštěny všechny jeho předešlé hříchy. A tomu, kdo se modlil

v ramadánu s vírou a nadějí, že mu to bude započítáno, budou odpuštěny všechny jeho předešlé hříchy. A tomu, kdo se modlil v Noci úradku (lajlatu-l-qadr) s vírou a nadějí, že mu to bude započítáno, budou odpuštěny všechny jeho předešlé hříchy.”

A Prorok (mír s ním) řekl:

«يَقُولُ اللَّهُ: كُلُّ عَمَلٍ ابْنِ آدَمَ لَهُ الْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضِعْفٍ، إِلَّا الصَّيَّامَ فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ؛ تَرَكَ شَهْوَتَهُ وَطَعَامَهُ وَشَرَابَهُ مِنْ أَجْلِي. لِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ: فَرْحَةٌ عِنْدَ فِطْرِهِ، وَفَرْحَةٌ عِنْدَ لِقَاءِ رَبِّهِ. وَلِخُلُوفٍ فِيمَ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ».

„Bůh říká: za každý dobrý skutek syna Adama je deset až 700násobně dobrých skutků kromě půstu, ten je pro Mne a Já za něj odměním; člověk se při něm zdrží své touhy, jídla a pití jen kvůli Mně. Postící má dvě radosti: radost, když přeruší půst, a radost, když se setká se svým Pánem. A věru, že pach úst postícího se je Bohu příjemnější než pach mošusu.”

A je mnoho dalších hadíthů o zásluze a odměně půstu a modlitby v ramadánu a o zásluze a odměně za půst obecně.

Proto by měl věřící využít této příležitosti, že mu Bůh daroval, že se dočkal měsíce ramadánu, a měl by spěchat s dobrými skutky a vyvarovat se špatných a snažit se splnit všechny povinnosti,

zvláště pět modliteb, protože jsou pilířem islámu a jsou nejvelkolepější povinností po dvou vyznáních víry a pro každého muslima a muslimku je povinné je pravidelně dodržovat v jejich časech s pokorou a beze spěchu.

A mezi jejich hlavní povinnosti pro muže patří, aby je vykonával ve skupině v Božích domech, ve kterých Bůh dovolil, aby se připomínalo a pronášelo Jeho jméno, jak On sám pravil:

﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿١٣﴾﴾

{Dodržujte modlitbu, rozdávejte almužnu a sklánějte se s těmi, kdož se sklánějí!}

[Kráva: 43]

A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿٢٣٨﴾﴾

{Dodržujte modlitby a modlitbu prostřední a stůjte před Bohem, pokorně mu oddáni!}

[Kráva: 238]

A pravil:

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَادِعُونَ ﴿٢﴾﴾

{Šťastní jsou ti věřící, 1

kterí v modlitbách svých jsou pokorní 2}

[Věřící: 1-2]

Až řekl:

﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿١﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يَرِثُونَ

الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾

{kteří o modlitby své pilně dbají.

Tito zajisté dědici se stanou, kteří ráj zdědí a věčně v něm budou.}

[Věřící: 9-11]

A Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«الْعَهْدُ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمُ الصَّلَاةُ، فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ».

„Smlouvou, která je mezi námi a nimi, je modlitba, a ten, kdo jí zanechá, se stane nevěřícím.”

A další nejdůležitější povinností po modlitbě je dávání povinné almužny (zakát), jak pravil Bůh:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ﴿٥﴾﴾

{A přitom jim bylo pouze poručeno, aby uctívali Boha, zasvěcující mu upřímně svou víru jako hanífové, aby dodržovali modlitbu a dávali almužnu - a toto je náboženství neměnné.}

[Jasný důkaz: 5]

A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦﴾﴾

{Dodržujte modlitbu, dávejte almužnu a poslouchajte posla, aby se vám dostalo slitování!}

[Světlo: 56]

A tak velkolepá Boží kniha a sunna Jeho ctěného Posla dokazují, že ten, kdo nedává povinnou

almužnu ze svého majetku, jím bude potrestán v soudný den.

A nejdůležitější věcí po modlitbě a povinné almužně je půst v měsíci ramadánu, ten je jedním z pěti pilířů islámu zmíněných ve slovech Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír):

«بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامَ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ، وَصَوْمَ رَمَضَانَ، وَحَجَّ الْبَيْتِ».

„Islám je postaven na pěti: vyznání, že není boha kromě Boha a Muhammad je Posel Boží, dodržování modlitby, dávání almužny, půstu v měsíci ramadánu a pouti ke Ka'abě."

A je povinné, aby muslim očistil svůj půst a modlitbu od toho, co mu Bůh zakázal ze slov a činů, protože cílem půstu je poslušnost Bohu, ctění Jeho zákazů, boj se svou duší, aby se vzepřela svým touhám a byla poslušná svého vládce, její přivyknutí trpělivosti a zdrženlivosti k tomu, co Bůh zakázal. A jeho cílem není pouze zdržet se jídla, pití a věcí, které porušují půst. Proto, jak bylo správně zaznamenáno, Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«الصَّيَّامُ جُنَّةٌ، فَإِذَا كَانَ يَوْمُ صَوْمِ أَحَدِكُمْ فَلَا يَزِفْتُ وَلَا يَصْحَبُ، فَإِنْ سَابَهُ أَحَدٌ أَوْ قَاتَلَهُ فَلْيَقُلْ إِنِّي صَائِمٌ».

„Půst je ochrana a pokud se někdo z vás některý

den postí, ať nemluví sprostě a nehádá se, a pokud ho někdo uráží nebo s ním bojuje, ať řekne: já se postím.”

A bylo správně zaznamenáno, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّورِ وَالْعَمَلَ بِهِ وَالْجَهْلَ فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ فِي أَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشِرَابَهُ».

„Pokud někdo nezanechá křivdy ve slovech a činech a nevědomosti, tak Bůh nepotřebuje, aby zanechal jídla a pití.”

A z těchto a dalších textů je zřejmé, že je povinné, aby se postící se vyvaroval všeho, co mu Bůh zakázal, a aby dodržoval vše, co mu Bůh nařídil, a díky tomuto může doufat, že mu bude odpuštěno, bude vysvobozen z ohně a jeho půst a modlitby budou přijaty.

A zde jsou některé věci, které mohou být některým lidem skryty:

Patří sem: že je povinné, aby se muslim postil s vírou a přesvědčením, že mu to bude započítáno, ne aby se předváděl a ukazoval před lidmi nebo je jen následoval nebo následoval rodinu, krajany atd. Naopak je povinné, aby důvodem, proč se postí, byla víra, že mu to Bůh přikázal, a touha po odměně za to u jeho Pána. A stejně tak modlitba v ramadánu - je povinné, aby ji muslim vykonával kvůli víře a touze po odměně a ne kvůli něčemu jinému. A proto

Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ».

„Tomu, kdo se postil ramadán s vírou a nadějí, že mu to bude započítáno, budou odpuštěny všechny jeho předešlé hříchy. A tomu, kdo se modlil v ramadánu s vírou a nadějí, že mu to bude započítáno, budou odpuštěny všechny jeho předešlé hříchy. A tomu, kdo se modlil v Noci úradku (lajlatu-l-qadr) s vírou a nadějí, že mu to bude započítáno, budou odpuštěny všechny jeho předešlé hříchy.”

Do dalších věcí, jejichž pravidla zůstávají skrytá některým lidem, patří: věci, které se stanou postícím, jako škrábnutí, krev z nosu, zvracení nebo když se mu omylem do krku dostane voda nebo něco jiného, aniž by tomu mohl zabránit - všechny tyto věci neruší půst, jen kdo by si úmyslně vyvolal zvracení, tomu se půst zruší, protože Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«مَنْ ذَرَعَهُ الْقَيْءُ فَلَا قِضَاءَ عَلَيْهِ، وَمَنْ اسْتَقَاءَ فَعَلَيْهِ الْقِضَاءُ».

„Koho přemohlo zvracení, ten nemusí nahrazovat, ale ten, kdo si zvracení úmyslně vyvolal, musí nahradit.”

A patří sem: to co se stane postícimu se, že opozdí velkou očistu kvůli znečištění až po úsvitu. A to, co se stává některým ženám, že opozdí velkou očistu od menstruace nebo očištění až po úsvitu (pokud je čistá již před ním). V tom případě se musí postit a to, že opozdila velkou očistu, nebrání půstu, musí ji ale vykonat do východu slunce a je povinné, aby ji vykonala a modlila se fadžr dříve, než vyjde slunce.

A stejně tak ten, kdo je znečištěn, nesmí opozdit velkou očistu až do východu slunce, ale musí vykonat velkou očistu a modlit se fadžr dříve, než vyjde slunce, a muž musí spěchat s velkou očistou, aby stihl modlitbu fadžr ve skupině.

A mezi věci, které neruší půst patří odběr krve a injekce, pokud jejich cílem není vyživit tělo, ale je lépe počkat s tím vším až do noci, pokud je to možné, protože to je jistější, na základě slov Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír):

«دَعْ مَا يَرِيْبُكَ إِلَى مَا لَا يَرِيْبُكَ».

„Zanech toho, o čem máš pochyby, pro to, o čem pochyby nemáš.“

A jeho slov:

«مَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ فَقَدْ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعَرْضِهِ».

„Kdo se varuje pochybných věcí, očistil svoje náboženství a svoji čest.“

A mezi věci, jejichž pravidla zůstávají některým

lidem skryta, patří nedostatečný klid při modlitbě, ať už se jedná o povinnou nebo doporučenou modlitbu. Mnoho správných hadíthů dokazuje, že vytrvání v klidu ve všech pozicích je jedním z pilířů modlitby, bez něhož modlitba není platná. Toto vytrvání je vlastně pokora v modlitbě, nespěchání v ní, aby se každý obratel pomalu vrátil na své místo. A mnoho lidí se v ramadánu modlí modlitbu taráwíh tak, že vůbec neví, co se modlí, a nejsou v klidu a je to, jako když pták zobe, a modlitba takovým způsobem je neplatná a kdo se tak modlí, nemá žádnou odměnu a naopak má hřích.

A mezi věci, jejichž pravidla zůstávají některým lidem skryta, patří domněnky některých lidí, že taráwíh nesmí být kratší než dvacet rak'a, a domněnky jiných, že nemůže být delší než jedenáct nebo třináct rak'a, a toto všechno jsou domněnky na nesprávném místě a je to chyba v rozporu s důkazy.

Je mnoho správných hadíthů od Posla Božího (ať mu Bůh žehná a dá mír), že noční modlitba není nijak omezena určitým počtem, který se nesmí rozporovat, naopak je potvrzeno, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) se v noci modlil jedenáct rak'a, nebo třináct anebo se modlil méně než to v ramadánu i jindy, a když byl tázán na noční modlitby řekl:

«مَنْقَى مَنَقَى، فَإِذَا خَشِيَ أَحَدُكُمْ الصُّبْحَ صَلَّى رَكْعَةً وَاحِدَةً تَوَثَّرَ لَهُ مَا

„Dvě a dvě a pokud se někdo bojí, že se již blíží ráno, ať se modlí jedno rak'a jako liché zakončení toho, co se modlil.“

Na jeho správnosti je shoda.

A neurčil určitý počet rak'a ani v ramadánu ani jindy. A proto se sahába v době 'Umara (ať je s ním Bůh spokojen) někdy modlili dvacet tři rak'a a někdy jedenáct, a to vše bylo zaznamenáno o 'Umarovi (ať je s ním Bůh spokojen) a o sahába v jeho době.

A někteří ctihodní předci se v ramadánu modlili třicet šest rak'a a pak jedno rak'a jako witr a jiní se modlili čtyřicet jedna. To vše o nich zaznamenal šejch islámu Ibn Tajmíja a další učenci a jak zmínil, že jsou v tomto možnosti, zmínil také, že nejlepší je pro toho, kdo dlouho recituje a dlouho dělá poklony a padnutí na tvář, aby se modlil menší počet, zatímco ten, kdo recituje krátce a nedělá tak dlouhé poklony a padnutí na tvář, ať se modlí větší počet. To je význam jeho slov - ať se nad ním Bůh smiluje.

A kdo přemýšlí o sunně Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír) ví, že je v tom všem nejlepší se v ramadánu modlit jedenáct nebo třináct rak'a, protože tak to dělal Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) ve většině případů a protože to je nejmilosrdnější k modlícím se a nejbliže k pokoře a klidu v modlitbě, ale pokud se někdo modlí více,

nevadí to a ani to není nedoporučené, jak bylo uvedeno výše.

Pro toho, kdo se modlí v ramadánu za imámem, je nejlepší, aby skončil modlitbu stejně jako imám, na základě slov Proroka:

«إِنَّ الرَّجُلَ إِذَا قَامَ مَعَ الْإِمَامِ حَتَّى يَنْصَرِفَ كُتِبَ لَهُ قِيَامُ لَيْلَةٍ».

„Pokud se člověk modlí za imámem, až dokud neskončí, Bůh mu to zapíše jakoby se modlil celou noc.“

A všichni muslimové by se měli snažit v tento posvátný měsíc uctívat různými druhy uctívání, jako je doporučená modlitba, čtení Koránu s přemýšlením a rozjímáním, říkání různých dhikrů, prošení za odpuštění a říkání dua, nařizování vhodného a zakazování zavrženíhodného, vyzývání k Bohu, pomáhání chudým a nuzným, snaha být dobrý k rodičům, udržování vztahů s příbuznými, hezké chování k sousedovi, navštěvování nemocného a všechny další druhy dobrých skutků, na základě výše uvedených slov Proroka:

«يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَى تَنَافُسِكُمْ فِيهِ فَيُبَاهِي بِكُمْ مَلَائِكَتَهُ؛ فَأَرَوْا اللَّهَ مِنْ

أَنْفُسِكُمْ خَيْرًا؛ فَإِنَّ الشَّقِيَّ مَنْ حُرِمَ فِيهِ رَحْمَةُ اللَّهِ».

„Bůh se bude dívat na vaše soutěžení a bude se vámi chlubit před svými anděly, a tak ukažte Bohu dobro ve vás, a věru, že bude nešťastný ten, jenž v něm bude připraven o Boží milosrdenství.“

A kvůli tomu, co bylo zaznamenáno o Prorokovi (ať mu Bůh žehná a dá mír), že řekl:

«مَنْ تَقَرَّبَ فِيهِ بِحُضَلَةٍ مِنْ خِصَالِ الْخَيْرِ كَانَ كَمَنْ أَدَّى فَرِيضَةً فِيمَا سِوَاهُ، وَمَنْ أَدَّى فِيهِ فَرِيضَةً كَانَ كَمَنْ أَدَّى سَبْعِينَ فَرِيضَةً فِيمَا سِوَاهُ».

„Ten, kdo se v něm přiblíží (k Bohu) nějakým druhem dobra, je jako ten, kdo vykoná povinnost v jiném měsíci, a ten, kdo v něm vykoná povinnost, je jako ten, kdo vykoná sedmdesát povinností v jiném měsíci.“

A na základě slov Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír) ve správném hadíthu:

«عُمْرَةٌ فِي رَمَضَانَ تَعْدِلُ حَجَّةً. أَوْ قَالَ: حَجَّةٌ مَعِيَ».

„Malá pouť ('umra) v ramadánu se rovná velké pouti (hadždž).“ Nebo řekl: „velké pouti se mnou.“

Je mnoho hadíthů a záznamů, které dokazují správnost soutěžení a předhánění se v dobrých skutcích v tomto posvátném měsíci.

A prosíme Boha, aby nám a všem muslimům dal dospět k tomu, s čím je spokojen, a aby přijal náš půst a modlitby a napravil nás a chránil nás všechny před blouděním a pokušením, a také Ho prosíme, aby napravil vládce muslimů a spojil je v pravdě, vždyť On je toho věru schopný a je toho Pánem.

As-salámu alajkum wa rahmatulláhi wa barakátuh.

Index

Dvě krátká pojednání o almužně (zakátu) a půstu	2
První pojednání	2
o důležitých studiích o almužně	2
Druhé pojednání	13
O zásluze a odměně půstu a modlitby v ramadánu s vysvětlením důležitých pravidel, která mohou být některým lidem skryta	13

رسالة الحرمين

Poselství dvou posvátných mešit

Islámské poradenství pro poutníky do
posvátné mešity a mešity Proroka v cizích jazycích

978-603-517-478-7

